

Oevre Richter Frich:

Rdeča megla

Roman.

»Ni moja navada, da bi se šalil,« je odvrnil togotno. »Vsem tovarišem se godi tako kakor meni. Rdeča megla nam plava pred očmi.« Cerani je planil po koncu.

»Zakaj, vruga, pa ne poveste tega?« je kriknil. »Ali ne vidiš prav ničesar?« je povzel mirneje.

»Toliko da še vidim roko pred očmi, a največkrat je vse, kar vidim, rdeča megla. Johnson, ki je bil misijonar, pravi, da je to kazen za naš zločin.«

Ceranijev lepi obraz je postal zmeden.

»Tega ne razumem,« je zamrmral. »Ali smo mar vsi slepi? Ali hodimo tod kakor krti in tipamo po temi? Po tem takem nas lahko vsak trenutek kdo zaskoči...«

»Johnson misli,« je počasi odvrnil O'Neill, »da so nam nemara Mortonovi naočniki pokvarili oči. In Johnson razume take stvari. Cel mazač je.«

Cerani se je prijel za glavo. Šele zdaj se mu je zdnilo.

»Naočniki,« je zamrmral, »naočniki... Da nisem pomislil nanje!.. Rdeča megla se nam je zažrla v oči in zdaj jo moramo nositi s seboj do svoje poslednje ure. A to mi bo Morton plačal! Morale vedeti, kakšna bo naša usoda.«

Cerani je bil strašno razburjen. Žile na vratu so mu nabreklile od besnosti.

Toda sovraštvo in maščevalnost sta zdajci izginili, kakor bi jih odnesel veter. Prečuden glas se je bil začul nad njima. Pesem Richarda Straussa je lila z globoko, tiho strastjo v razpoloženje

32

solnčnega zahoda, kakor bela ptica, ki se na širokih krilih ziblje v svetlobi ugašajočega dne.

»Čuj!« je vzneseno šepnil Cerani.

Tudi zunaj na vodi, nekaj sto metrov od obale, sta sedela v motornem čolnu dva človeka in poslušala prekrasno petje.

»Kdo neki poje?« je vprašal belolasi mož in počasi zakrenil čoln med čeri.

Devojka je vstala s svojega sedeža.

»Vem, kdo,« je dejala. »Ne morem se motiti. Tak glas ima samo Ines Ferra.«

XXXVII.

Napoved smrti.

Velika pevka je sedela za krasnim Steinwayevim klavirjem in fantazirala. Toda glasovi, ki jih je izvajala dragocenemu godalu, so bili žalostni. Grenkoba jetništva jo je težila čedalje bolj. Sedela je tu kakor kanarček v pozlačeni kletki. Pogrešala ni ničesar — samo svobode. Gluhoma spletna je izpolnjevala vsak njen migljaj, obenem pa je opazoval vse njene korake. Tri krasno opremljene sobe so ji bile na razpolago, vsaka njena želja se je izpolnila. In vendar —

Oder je zanjo pomenil življenje. Zdjaj ni mogla več stati za rampo in uklepati tisočev poslušalcev v mogočni čar svojega glasu. Kako je izprva divjala zoper to prisiljeno brezdelje! Zaklinjala je svoje čuvaje, naj jo izpustijo, in jim prisegala, da jih ne izda, kako so jo ugrabili. Toda oni so se smejali. Nesrečnica ni slutila da se je orjaška ladja potopila z vsem, kar je bilo na njej, in da ji njeni gospodari niso smeli vrniti svobode, ako niso hoteli sesti na električni stol. Omamljeno s kloroformom so jo bili spravili na zabavno jahto, kjer se je prebudila čez nekaj ur sredi samih tujih ljudi.

Od kraja se je bala za svoje življenje in to po pravici. Večina razbojnikov, ki so se udeležili napada, je zahtevala, naj vržejo ne-

varno svedokinjo v morje. Cerani je to zabranil. Spoštljivo oboževanje malega Italijana in navdušenje, s katerim jo je poslušal, kadar je pela, je bila zdaj edina svetloba v njenem bednem življenju. Kakor vsi umetniki, je tudi Ines cerila ljubezen, kajti ljubezen je obdudovala in cenila njeno umetnost. Nekaj čudovitega je bilo vedarje, da se je našel človek, ki jo je bil iz navdušenja do njenega glasu.

To čustvo Pietra Cerani je bilo pravo. Krvoločni bandit, ki mu ni bila tuja nobena zločina, je bil v svojem srcu svetličica glasbe. Zvoki so ga navedli, kakor je nekaj Orfejeva lira krotila divje zveri. Poznalo se ni, da je bil njen ob znožju Etna, neko noč, ko so pele mandoline palmovih gajbari Taormini...

Pevka je zdajci vstala. Nikoli se ni čutila varne in vsako iznenadenje jo je pripravilo v strah. Moški je bil stopil v njeno sobo. Mežikaje, kakor da se mu blešči, se je dotikal do zofe, se je spustil nanjo z globokim vzdihom olajšanja. Pevka se je oddahnila. V Ceranijevem vedenju je bila onemoglost, ki je še ni opazila dotle.

»Ali vam ni dobro?« je vprašala.

»Mar se vam tako slab?« je vprašal trudno. »Nu da, bolan sem,« je rekel namreč, da bi čakal odgovora. S Pietrom Ceranijem je pri kraju. Jutri odpotujem.«

»Odpotujete?« Ines Ferra je prebledela.

»Da. Ne morem drugače. Nič več ne morem hoditi tod kakor človek, ki prebiva v votlini.«

»Ne razumem vas.«

»Tudi jaz se ne razumem. Vem le to, da moram odtod. Potem je zame morda še upanje.«

Pogledala ga je. Ta strastnooki mož, ki je bil drugače tako miren in samozavesten, je gledal danes kakor slabič. Na obrazu so mu težale sence kakor obsojencu, ki ve, da je zapisan smrti.

»Ne smete odpotovati,« je rekel zdajci.

»Zakaj ne?« je vprašal prežeče.

„Fiat“

Naslov pove upravništvo.

Salonski avto
HP 40-45
šestdesetih,
zadnja kon-
strukcija, po-
polno na nov,
se radi odpo-
tovanja proda
— tudi na
obroke.

6397-4

Oglejte si naše izložbe za jesen!

Damski velur iz čistih volne
v vseh modernih barvah
od Din 50- naprej

GRICAR & MEJAČ

Šelenburgova ulica št. 3.

Najolidnejša ter znano najcenejša
moška in damska konfekcija.

112

Potrti neizmerne boli naznanjamo, da je umrl
danes ob treh zjutraj po dolgotrajni, mučni bolezni,
previden s sv. zakramenti, v starosti 77 let, naš pre-
dragi soprog, dobri oče, stari oče, stric, tast, gospod

Fran Osredkar

paznik b. v. s. deželne prisilne delav-
nice v pokoju

Pogreb predragga pokojnika se bo vršil v sredo
8. t. m. ob petih popoldne iz hiše žalosti št. 31, cesta II.
v Rožni dolini na pokopališče na Viču
Sv. maša zadušnica se bo darovala v župni cerkvi
na Viču

Rožna dolina, 7. septembra 1926.

Žalujoči ostali

6469

Brez posebnega obvestila.

V globoki žalosti naznanjamo, da je naša ljubljena,
dobra mati, tačka in stara mati, gospa

Jvana Jeglič roj. Kuncič

posestnica

v ponedeljek, dne 6. t. m. previdna s tolažili sv. vere na
Trški gori pri Krškem mirno v Gospodu zaspala.
Pogreb nepozabne pokojnice bo v Ljubljani, v če-
rtek, dne 9. septembra ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti
Sv. Petra cesta 91, na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 8. septembra 1926.

Franjo, sin, Ivanka, Anica, hčerki.
Dr. Ivan Stanovnik, Narte Vel konja, zeta.
Anica, Marija, Janko, Joško, Tonček, Ivanka in
Terezinka, vnuki in vnukinje

478

6467-4

Naznanjamo, da je naš oče

Ivan Šušteršič

v nedeljo, dne 5. t. m. v 68. letu svoje sta-
rosti, po dolgi, mučni bolezni preminul.

Pogreb se je vršil v torek, dne 7. t. m.
na pokopališče k Sv. Križu.

Žalujoči sinovi in hčere:

Ivan, Franc in Jože v Ameriki,
Ivana, usmiljenka v Carigradu.

Naznanilo preselitve.

Naznanjam cenj. damam, da sem preselila svoj

modni atelje Goli

iz Levčeve ulice 9 Pred škofljo 21

ter se cenj. damam najtopleje priporočam.

6468

Julija Goli-Smerdelj.

Ti fant, kje si pa kupil usnje?

Jaz ne ata, kupil ga je naš mojster
pri trvdki

Franc Erjavec

Stari trg 11

LJUBLJANA

Tam je dobro blago, podplati kot jeklo
zato pojdite tudi Vi tja, ako hočete
imeti dobre čevlje. Ne bo Vam žal,
ker bodele nosili ene čevlje za tri
pare kupljenih! Cene nizke.
Postrežba solidna in točna. 6462

Specialna tvornica strojev za obdelavanje lesa

Klein & Stiefel Fulda

Najnovelše stroje

za pogon brez jermena

z vdelanimi elektromotori dobite na našem razstavišču
na jesenskem velesejmu
v Ljubljani.

Paviljon F.

Zastopnik:

Peter Angelo

hotel Slon, Ljubljana.

Privat. detektiv. zavod IVAN TOPLIKAR

Rimska cesta 9

nadzoruje, opazuje, poizveduje v vseh
zasebnih zadevah. 6463

Iz trpeznega ševro

z usnjato ali leseno preoblečeno peto

Din 149

Edino pri „VOJKA“. Ljubljana.

Zahvala

6471

Za vse neštete dokaze iskrenega
sočustvovanja, poklonjene vence in šop-
ke ter mnogoštevno spremstvo na
zadnji poti naše predrage in nenado-
mestljive mame, stare mame, hčerke,
sestre, tete itd.

Terezije Babšek

izrekamo tem potom vsem prav iskreno
zahvalo.

Predvsem se pa zahvaljujemo gg.
zdravnikom kir. odd. lka, posebno pa gg.
dr. Blumauerju in dr. Kramariču za nji-
hovo neumorno poizvedovalnost, kakor
tudi č. sestram usmiljenkam.

Ljubljana, 8. septembra 1926

Žalujoči ostali.

Zahvala.

6472-4

Podpisani Alojzij Gorenc v Ardrem pri Sv.
Duhu se tem potom prav iskreno zahvaljujem
jugoslovanski zavar. banki „Slaviji“
za njeno hitro in točno povračilo škode, katero
sem utrpel povodom požara dne 1. avgusta 1926.
ter jo vsakomur najtopleje priporočam.

Zahvaljujem se tudi njenemu glavnemu
zastopniku g. F. Kogejju, ki me je vzpodbudil
za prekoristno zavarovanje proti škodi po ognju.

Sv. Duh na Krškem, 9. VIII. 1926.

Alojzij Gorenc.

6461-4

Vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem naznanjam o retužno vesti,
da je naš nad vse ljubljeni sin

Zvonko Potočnik

po kratki bolezni v 3. me.ecu starost
preminul.

Pogreb prerano umrlega je bil iz-
vršen v soboto 4. 9. ob 17. v Zaječaru.

Zaječar, 4. septembra 1926.

Globoko žalujoči starši

Josip in Terezija Potočnik

iz Rač pri Mariboru.

Zorica Josip brat in sestra

Ljubljanska kreditna banka

Delniška glavnica
Din 50.000.000.—
Rezervni zaklad okoli:
Din 10.000.000.—

CENTRALA: LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Crnomelj, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad,
Ptuj, Sarajevo, Split, Trst, agencija Logatec

Brzjavni naslov:

Banka Ljubljana

Telefon šte. 261, 413,
502, 503 in 504.

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.